

QUIN DIA ÉS AVUI?

Hi havia una vegada una granoteta que es deia Anna, era molt bona i sempre treia bones notes. En el seu temps lliure, li agradava jugar amb els seus amics i passejar per la natura.

Un dia l'Anna no es podia dormir, era molt estrany perquè sempre estava acostumada a dormir-se a les nou i vint de la nit, per això va anar en buscar a la seva mare.

- Mare, no em puc dormir!
- Què estrany! però jo tinc un remei.
- Què faràs mare?

La mare va sortir corrents cap a la cuina i va agafar el seu telèfon, després va tornar a l'habitació i va posar una melodia relaxant, minuts després la granoteta es va adormir.

Al dia següent la mare va haver de despertar-la, perquè arribava tard a l'escola i no li donaria temps a esmorzar.

- Anna, arribes tard!!
- Anna, despertaaaaaa!!- va tornar a cridar la mare.

Després d'una estona l'Anna es va llevar, però en un lloc diferent...

- Què estrany això, no?
- On estic?

Va mirar al seu voltant i es trobava en un llit ple de pelusses i sense llum, no deixava d'escoltar sorolls.

- Mare on estàs???- es va preguntar la granoteta, però no va rebre cap resposta.

Varies hores després l'Anna seguia i seguia cridant:

- ON ESTIC?! ¡¿QUÈ FAIG AQUÍ?!

No podia parar de cridar, i el seu ressò de veu es barrejava amb uns sorolls molt forts, tan que no adonar-se'n que algú s'estava apropant. De cop i volta l'Anna va

veure com un paper va aparèixer al seu costat i el va obrir. Allà posava: *Estas atrapada per a sempre*

Va llegir unes quantes vegades, no es podia creure el que deia, no podia deixar de pensa en la seva mare, de cop i volta va sentir la presencia d'una persona al seu costat i no li va quedar més remei que cridar.

- Qui ets?
- Jo sóc el noi misterios ¡JAJA!
- Jo sóc la granoteta Anna i m'agradaria que m'ajudis a sortir d'aquí- va dir espantada.
- No, no et puc deixa sortir!
- Per què?
- Perquè necessitem esclaus i els i les nenes obeeixen molt.
- No vull estar aquí, i jo no sóc una nena sóc una granota.
- ¡JAJAJA! que divertit és això de espantar als nens- va dir al noi.
- No és divertit! I ja t'he dit que SÓC UNA GRANOTAAAAA...Què haig de fer per sortir d'aquí?
- Si vols sortir haures d'obeir-me,i si surts d'aquí et quedaras sense memòria.
- Sense memòria? No importa, que haig de fer?
- Treure'm set fulles, tres formigues i dos plantes carnívores.
- D'acord.

L'Anna va sortir corrents sense sapiguer on anar només volia fugir però uns minuts es va aturar i va començar a pensar... on haig de buscar això? per què ho vol? M'ajudarà a tornar a casa?

Va començar a buscar el que l'havia demanat en diferents indrets i no li va ser fàcil perquè no ens oblidem que era una granoteta amb unes potetes no gaire grans. Va agafar una bossa que ni havia al costat d'un arbre i va ficar dins tot el que li havia demanat al noi i ho va arrossegar.

- Menys mal ja has arribat!
- Si,ja ho tinc tot, però per a què el necessites?
- No tu diré pas
- D'acord, almenys diga'm com sortir d'aquí
- Només has de fer un sospir i recordar com et vas dormir la nit anterior
- Moltes gràcies.

L'Anna va sospirar i va pensar la melodia relaxant que li va posar la seva mare i de cop va sentir com un fred i un soroll molt fort. ¡¡PUM!!

Va despertar al seu llit i la seva mare va entrar a la seva habitació.

- Anna que bé que ja t'has despertat
- Què dius mare?
- Avui no has anat a l'escola perquè no ets llevaves.
- És Diumenge
- Què dius? És Dimarts!! Et trobes bé?
- No me'n recordo de res.

Catacric- catacrac, conte acabat.

Pepa